

Door José Mangelsdorf

ELINE HET EGELTJE

Eline was een schattig egeltje dat samen met haar moeder en haar broertjes en zusjes in een nestje woonde onder een heg in een grote tuin. Eline was nog klein. Nog maar twee weken geleden was ze geboren. Haar oogjes waren nog maar net open gegaan, en op haar ruggetje zaten nog maar een paar stekeltjes. Maar Eline was een heel nieuwsgierig egeltje. En nu haar oogjes open waren kon ze alles heel goed zien. Eline moest van haar moeder in het holletje blijven waarin ze was geboren. Ze mocht absoluut niet weglopen. Dat vond moeder egel veel te gevaarlijk. Op een nacht ging moeder egel weer op zoek naar eten en liet ze haar kindertjes even alleen. Egels zijn namelijk nachtdieren die overdag slapen en 's-nachts wakker zijn. En toen moeder egel nog maar net was vertrokken, probeerde Eline uit het nest te klimmen. Dat viel nog lang niet mee want daar was ze nog veel te klein voor, maar het lukte toch. Daar liep Eline in die grote donkere wereld, met overal gekke geluiden om zich heen. Een uil maakte een oehoe geluidje, een muisje liep rakelings langs haar heen, en een kikker zat in de tuin van de burens te kwaken. Eline vond het wel spannend, maar ook wel een beetje eng. Opeens hoorde ze een heel hard geluid: broem broem, broem broem. Een heel groot 'dier' op wielen ging langzaam langs haar heen. Het 'dier' maakte een enorm kabaal en de grond dreunde onder Eline's pootjes. Ze schrok zich een hoedje en wilde snel terug naar haar nestje. Maar waar was dat? Overal zocht Eline, maar ze kon haar nestje niet vinden. Waar moest ze nou toch zoeken? Verdrietig ging ze zitten huilen

achter een grote steen. Ze was ook heel erg moe geworden van de wandeling, en voordat ze het wist viel ze in slaap. Even later werd er voorzichtig aan haar getrokken. Heel voorzichtig pakte moeder egel Eline aan haar nekvel op en bracht haar terug naar het holletje. Eline werd er natuurlijk wakker van. Gelukkig was ze nu weer terug in het veilige holletje en waren haar moeder en haar broertjes en zusjes bij haar. "O,o", mopperde moeder egel. "Waarom luisterde je dan ook niet naar mij? Ik had je nog zó gezegd dat je niet naar buiten mocht. Je moet nog even geduld hebben Eline. Over een paar dagen ben je groot genoeg en gaan we samen. Dan zal ik je precies leren wat een egeltje weten moet. Dan leer ik je waar je bang voor moet zijn en waarvoor niet. En ik zal je ook leren waar je het lekkerste eten kunt vinden, want dat is heel belangrijk voor een egel. Nog even geduld Eline, en dan mag je naar buiten." Maar Eline hoorde het al niet meer. Ze was zo verschrikkelijk moe dat ze gelijk weer in slaap was gevallen. En voorlopig ging ze niet meer alleen naar buiten, want dat vond ze toch wel erg griezelig.

